

מסורת הש"ס

ה"ב היינו דאמר ליה הווא מינא לרבי
 וישראל ואמרו עליה כמו נקטיה. ארבע
 עשר ארבעים שנה שהוה משונה מדורות
 שמיניו גדלים יחי דבורו ופטמיה דקא
 מדמיין קאמו משמע אף להבא היה
 מתנבא: מיוחד. חשוב: ה"ג רבי
 אומר ג' דורות שנאמר ייראוך עם
 שמש. כלומר כהדי שמש שכתב בו
 (תהלים עב) לפני שמי שנין שמו
 ייראוך (שם) לפני ירח לפני מלכות
 בית דוד שנמשל כירח כדכתיב (שם)

הנהגות הנר"א

אלא הקב"ה ימנך בעצמו ויגאלם
לכדו: שרי ליה מריה. ימחול לו
הקב"ה שאמר דברים אשר לא כן:

מוסף רשמי

בן יהודה הכהן שניבא בבית ראשון
 אלף זכריה בן ברכיה שהיה בחלות
 רחוק: רבי אומר שמה כמנין ימות
 ההוא דכתיב יו יוס נקס כלבי
 ושנה גאולי באה. וליום נקס של
 מרגלים ארבעים יום מה יוס נקס
 של מרגלים שנה אחת בכל יום
 דכתיב (מחבר ד') יוס לשנה יוס
 לשנה וגו' כך שנה גאולה באה שנה
 ליום שנה ליום שכלל יוס יוס של
 שנה זו הכתובה שנה גאולי במקרא
 שנה ונמיט שנה אחת. ואית דגרסי רבי
 אומר ש"ה אלפים שנה דכתיב שנה
 גאולי באה ושנה של הקציה היי היו
 דכתיב (תלמוד) יוס שנים עשרין
 יום: (א"ר) כשלו. ימות המשיח:

חלק פרק אחד עשר סנהדרין צט.

לְאִיבְרִי לֹא גִלְיִים. שְׁלֹא הוֹצֵאתִי דָבָר מִפִּי שֶׁהוּא אִיבְרִי יוֹחֵל לִשְׁמוֹעַ
כֹּחַל בְּלִי הִיא טוֹמֹן הַדָּבָר: חִלְטֵמֶן יִרְכּוּ יְמִימִם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ.
וְלֹא עֲמֹד בְּאֶרֶס כֹּל כִּי חֹל בְּעִתְדִין לְעֲמֹד כְּשִׁיבָא מִשָּׁמַי: כַּמֶּשֶׁשׁ
חֶסֶן. שְׁנֵעַ הַיַּחֲסָה הִיא יִשִּׁשׁ עֹלֵךְ שְׁנֵעַ הַיַּחֲסָה יוֹמֵם וְיוֹמֵם לֹא הִקְבִּי:
אֵלֶּךְ שְׁנֵה: יִי מִי נָח. כְּמוֹ יוֹמֵם נָח

והיינו דא"ל ההוא מינא לרבי אבהו אימית
אתי משיח א"ל לבי חפי להו חשוכא להנהו
אינשי א"ל מילט קא לייטת לי א"ל קרא
בכתיב יכי הגה החשך יכסה ארץ וערפל
לאומים ועלך יורה ה' וכבדו עלך יראה
תנאי ר' אלעזר אומר מות המשיח ארבעים
שנה שנאמר : ארבעים שנה אקוט בדור רבי
אלעזר בן עזריה אומר שבעים שנה שנאמר
יהיה ביום ההוא ונשכחת צור שבעים שנה
כימי מלך אחד אזיהו מלך מיוחד הוא אומר
זה משיח רבי אומר שלשה דורות שנאמר
יראוך עם שמש ולפני ירח דור דורים ^בר'
הייל אומר אין להם משיח לישראל שכבר
אכלהו בימי דודא אמר רבי יוסף שרא ליה
עמריה לרבי הייל חזקה אימת הוה בבית
ראשון ואילו זכריה קא מתנבי בבית שני
ואמר ^גילי מאד בת ציון הריעי בת
ירושלים הגה מלכך יבא לך צדיק וגושע
הוא עני ורוכב על חמור ועל עיר בן אתונות
תנאי איך ר' אלעזר אומר 'מות המשיח
ארבעים שנה כתיב הכא : ויערבך ויורעוך
ויואכלך וכתיב התם : שמחנו כימות עניתנו
שנות ראינו רעה רבי דוסא אומר ד' מאות
שנה כתיב הכא : ויערבום וענו אותם ארבע
מאות שנה וכתיב התם : שמחנו כימות
עניתנו רבי אומר ג' מאות וששים וחמש שנה
כמעין מות ההמה שנאמר 'כי יום נקם
כלבי ושנת נאולי באה מאי יום נקם כלבי

ש אמר ללבי גלית! למלאכי השרת לא גלית תני
אלפים שנה שנאמר ¹⁰ ומושש חתן על כלה (כן)
ות המשיח כמיום שנברא העולם ועד עכשיו שנאמר
מי נח עד עכשיו שנאמר ¹² כי מי נח זאת לי אשר
ים כולן לא נתנבאו אלא לימות המשיח אבל לעולם
מחכה לו ופליגא דשמואל דאמר שמואל ¹³ אין בין
ואמר רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן כל הנביאים לא
לא ראתה אלהים וזולתך ופליגא דרבי אבהו דא"ר
קים אינן עומדין שם שנאמר ¹⁴ שלום שלום לרחוק
קרא ומאי קרוב קרוב דמעיקרא ודהשתא ורבי יוחנן
מעבירה ונתרחק ממנה וא"ר חייא בר אבא א"ר
תלמיד חכם ולעושה פרקמטיא לתלמיד חכם ולמהנה
לא ראתה אלהים וזולתך ¹⁵ מאי עין לא ראתה אמר
בראשית ¹⁶ ר"ל אמר לו עדן לא ראתה עין מעולם
ד לומר ¹⁷ ויגדר יצא מעדן להשקות את הגן והאומר
¹⁸ ימוצתו הפך הכרת תכרת זה האומר אין תורה מן
בר ה' בזה זה המגלה פנים בתורה ואת מצותו הפך
תכרת לעולם הבא מכאן אמר ¹⁹ רבי אליעזר המודעי
ד בריתו של אברהם אבינו והמגלה פנים בתורה
יכידו תורה ומעשים טובים אין לו חלק לעולם הבא
השמים ואפילו אמר כל התורה כולה מן השמים
מפי עצמו והו כי דבר ה' בזה ואפילו אמר כל התורה
דיה שוה זו זה הוא כי דבר ה' בזה תניא היה רבי
בזה רבי נתן אומר כל מי שאינו משגיח על המשנה
ק רבי ישמעאל אומר זה העובד עבודת כוכבים מאי
דבור שנאמר ²⁰ לו למשה מסיני ²¹ אנכי ה' אלהיך לא
כל הלומד תורה ואינו חוזר עליה דומה לאדם שזורע
הה דומה לאשה שיוולדת וקוברת רבי עקיבא אומר
זמר

15. וְהָרָצָה מִעֲרֹץ לְהִשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן וּמִשָּׁם יֵרֵד וְהָיָה לְאַרְבְּעָה רָאשִׁים: כִּדְבַר יי' בְּיָד וְאֵת מַעְזוֹת הַיָּם הַקֶּדֶם תִּכְרַת תִּפְשֶׁה הַהוּא עֲנָה כֹה: כְּמוֹכֵי עוֹלָם לֹא הִצְעִיתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּתֵי עֲבָדִים לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פְּנֵי שְׁמוֹת כָּ

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

תורה אור השלם

- [illegible]